

22/5

Pedagogisk Tidskrift

innehåller i sitt senaste nummer en artikel, "Begåvningen", av förre lektorn dr Georg Brandell, som inte bör få passera utan en erinran. Dr Brandell torde tidigare vara känd främst som Hitlerbeundrare och nazistsympatisör; som prov på hans förkunnselse kan nämnas att han i boken "Hitler och hans verk" talar om de "lovanskliga förtjänster" som Hitler genom sin "rasvårdande verksamhet" vunnit och särskilt nämner lagstiftningen mot "germansk-judiska blandäktenskap". Samma kombination av okunnighet, fördomsfullhet och förvirring som i denna bok framträder i artikeln i Pedagogisk Tidskrift. Då exempelvis Dagens Nyheter betonat att större skillnader i naturbegåvning skilda samhällsklasser emellan inte kan fastställas tror dr Brandell att detta innebär att man över huvud taget inte tror på större begåvningsskillnader människor emellan, och han tillbakavisar tanken med en sats som denna: "Det ter sig fullkomligt absurt att säga att en normalt utrustad människa blir en Shakespeare eller Goethe, om man sätter henne i Shakespeares eller Goethes miljö, och om möjligt ännu mera befängt, om man säger att hon blir en Beethovens miljö." För författarens uppfattning att stora skillnader i begåvning finns mellan samhällsgrupperna åberopas årtiofden gamla undersökningar av skolbarns intelligens och hjärnornas vikt; att dessa framställningar kritiserats sönder av en omfattande senare forskning tycks dr Brandell vara helt okunnig om.

I och för sig står uppsatsen under den nivå vid vilken en kritik kan anses vara påkallad. Att den publicerats i Pedagogisk Tidskrift är emellertid skandalöst, särskilt som man kan riskera att många lärare utan speciella kunskaper i dessa frågor därigenom bibringas orimliga föreställningar.

43

Norge och atomvapnen

I årets norska försvarsproposition förutsättes det att Norge i händelse av krig måste förfoga över atomvapen och att redan i fredstid själva överföringsapparaterna, ehuru inte atomladdningarna, skall ställas till landets disposition. "Skall vårt försvar få den nödvändiga slagkraften", heter det i betänkandet, "bör nya stridsmedel inpassas i vår organisation. Atomvapen är för närvarande utanför vår räckvidd, men vi bör redan nu förbereda oss på att kunna ta emot och utnyttja atomvapen för taktiskt bruk. Under alla förhållanden måste vi lägga vikt vid att öva våra styrkor i gemensamma operationer vid vilka dessa vapen kan bli använda."

I tisdagens redogörelse inför stortinget för det internationella läget framhävde utrikesminister Lange samma tankegång. Världens säkerhet, förklarade han, har under senare år till stor del byggt på USA:s kärnvapen, och dessa nya vapen är, såsom Atlantpaktsmötet i Bonn nyligen underströk, av avgörande betydelse för medlemmarnas säkerhet. Hr Lange fastslog samtidigt att Nato inte kan bygga sitt för-

svar bara på dessa vapen. "För att Natoförsvaret skall kunna ha den krigsförebyggande verkan som är dess huvudföremål måste medlemsländerna också hålla vanliga militära styrkor som är starka nog att hindra att någon frestas att försöka tränga in över paktområdets gränser." Balansen mellan de nya vapnen och de konventionella vapnen måste avgöras gemensamt av medlemmarna, och general Norstad har fått i uppdrag att utreda detta problem för debatt inom Atlantpaktens råd.

Tidningar från skilda partier har instämt med utrikesministern, Arbeiderbladet likaväl som Morgenbladet, Aftenposten och Verdens Gang. Arbeiderbladet skriver att den ryska regeringen samtidigt som den anpassat sitt försvar efter de nya vapnen spelat på den oro som dessa vapen framkallat i demokratierna. Det borde vara en given sak att en nedrustning i fråga om kärnvapen inte kan ske annat än i samband med motsvarande åtgärder i fråga om de konventionella vapnen. "En nedrustning måste ske så att den icke förändrar maktbalansen mellan öst och väst (underförstått ökar Rysslands styrka) och därmed gör fruktan och faran större i stället för att minska den."

Inom den norska socialdemokratin är dessa åsikter och dessa oemotsägligt viktiga konstateranden självfallna. Inom svensk socialdemokrati söker man fortfarande komma ifrån saksdebatten och rasar mot de sanningar som för broderpartiet i Norge är uppenbara.